

SZÉKESEFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára
hához hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény
a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőkintől 6 — nem megrendelőkintől 8 krétt
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

45. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

➔ **Kéziratok nem küldetnek vissza.** ➔

Néhány szó

a népszerű felolvasások tárgyában.

Ez alkalommal nem akarok részletesen e fontos tárgyról szólni, inkább csak röviden emlitem fel a népszerű felolvasások szükségszerűségét az őszi idény beállása küszöbén.

Már e lapok egyik számában említés tétetett a tudományok népszerűsítéséről; ugyanazon cikkben, mint a tudományok népszerűsítésének egyik módja: a népszerű felolvasások hozattak ajánlatba. A cikkkező véleményét teljesen osztjuk s épen e tekintetből vesszük fel a tollat, hogy csekély szavunkat e fontos tárgyban hangoztatván, ezen ügy valóságát minél inkább előmozdítsuk. A népszerű felolvasások fontosságáról, már mások elég bőven szoltattak. A népszerűség érdekében mindenestre az ilyen felolvasások fontos és lényeges szerepet játszottak és játszanak. Ezen felolvasások által lehet a népet főleg a tudományok csarnokába bevezetni, ha az értekező vagy felolvasó leereszkedve hozzá, az ő t. i. a nép nyelvén adja elő a tudós világ által a tudományok terén tett haladásokat, eredményeket. A nép által megkedvelteti ez uton a tudományokat s előadva azok hasznát és fontosságát, nem csekély eredményt hoz a népművelődés terjesztésére — ugy a könyveknek keletét is előmozdítja — melytől bizony népünk — kivéve a ponyvatermékeket — mondhatjuk irtózik. A népszerű felolvasásokról szólva, fájdalommal kell említenünk, hogy ily irányú mozgalmak e megye és város területén még eddig nem voltak, legalább ilyenről tudomásunk nincs. Tartattak ugyan felolvasások majd a helybeli

reáltanári kar, majd a főgymnásiumi tanárok, Vörösmarty-kör stb. által, azonban ezek inkább a mivel közönség igényeihez voltak mérve, s egyenesen ezen közönség számára is tartattak — a nép számára, a tudományok népszerűsítése érdekében, népszerű modorban és nyelven tudunkkal felolvasások még nem voltak.

Ezen felolvasások érdekében óhajunk röviden bár épen az őszi idő beköszöntése küszöbén, mely időt e célra a téllal együtt legalkalmasnak tartjuk — felszólalni s lehet ha szavunk nem lesz pusztába kiáltó szó — talán népművelésünk érdekében hasznos dolgot fogunk ezáltal tenni.

Fentebb már említettük a népszerű felolvasások szükségét, most még azon megjegyzésünket csatoljuk hozzá, hogy kibontakozva a szokott nyugalomból, főleg a tanügybarátok lépjenek a sík térére s ne csak a tudományok magaslatán szóljának a néphez, melyet bizony nem igen ért meg, hanem annak nyelvén adják elő azt mit a tudomány az emberek javára, mint jót és hasznost létrehozott. De nehogy szavunk hosszúra nyuljék, pedig csak röviden akarunk megemlíteni e tárgyról, elmondjuk kik által tartjuk kivilétőknek ezen felolvasásokat. Első ízben ezen felolvasások tartására hivatva vannak a falusi olvasó-körök, városunkban pedig hivatva lennének a külvárosi olvasó-egyletek, ezek vegyék a vezérszerepet kezükbe s indítsák meg e téren a mozgalmakat, mindenesetre eredményt fog az szülni. Elég sajnós, ezen körök még eddig épen semmit sem tettek e téren, igaz, hogy némelyek dicséretes buzgalommal szerzik meg a könyveket, s azokat a nép közt terjeszteni iparkodnak; — de a felolvasások terén még hátra vannak, pedig mondhatjuk szintoly vagy talán

több eredményt lehetne létrehozni, ha népszerű modorban, felolvasások után adunk valamely dolgot elő. — Hivatva vannak ezen felolvasások tartására, ott hol körök nincsenek a tanítók, lelkészek, jegyzők, ugy egyes tanügybarátok. Tárgy, hogy miről szóljanak van elég, különben az új mérték — a méter-rendszernek mint a közéletben igen fontos életbevágó dolognak népszerű ismertetése volna az első legfontosabb tárgy. A jelen időt tartottuk e felszólalásunk közrebecsátására legalkalmasabbnak, mert a beálló őszi majd téli esték, ezen unalmas órák — lennének legcélszerűbbek a népszerű felolvasások tartására, minthogy ezen időben a nép is kevésbé van elfoglalva, könnyebben seregelhet ezen felolvasásokra.

A nép művelődése érdekében szoltottunk, közös mindnyájunk ügye ez; ezredéves multunk után, dicső jövőt csak ugy remélhetünk, ha a haladó kor kíváncsiához képest, a mivel Európával a versenyt a felvilágosodás, a tudományok és a műveltség terén is kiálljuk. Hisszük, hogy szavunk nem lesz pusztába kiáltó szó, mely a távolba elhangzik, hanem városunk s megyénk fiai keblében termékeny földre talál.

Néhány szó a járványokról.

Már szíves olvasóm, magam is annak örülnék, ha a járványokról írni s gazdáinkat, népünket erre figyelmeztetni soha sem kellene, mert ha így volna, mentek lennének háziállataink ezen pusztító veszedelmétől. De sajnós, ez nem így van s dacára a nagy elővigyázatnak, melylyel Horvát és tótországi határokat őrzik, több mint bizonyos a csempészetnek sikerült egy félelmes bajt becipelni s Zalamegye több

TÁRCZA.

Egy modern Romeo és Juliája.

— Beszély. —

(Folytatás.)

Németből fordította: **Klökner Ede.**

III.

Három hét tartama alatt Rudolf felém sem jött, sem az én, sem az ő barátjai sem hallottak ez idő alatt róla semmit. A negyedik hét első napjain megjelent kora reggel dolgozó szobámban és legényes hetykeséggel veté magát nyugágyamra s szó nélkül gyujtott szivarára.

— Nos? kérdém én csudálkozva, mi oka, hogy oly ritkán jössz felém „Irodalmi családi köröd” szerkesztése mint veszem észre igen igénybe veszi idődet.

— Nem annyira! felelé ő füstfelleget bocsájtvá ki száján. Három — négy órai dolgom van naponkint az összeállításal. De mit is akarok mondani, igaz, most már gratulálhatsz tegnap először beszéltem veled.

— Kivel?

— Neked borzasztó rövid emlékező tehetséged lehet.

— Óh nem, hóbortos tervedet még nem feledém el, csak nem csudálkozom, hogy 3—4 heti fáradságod után még csak ily kevés sikert tudsz felmutatni. A gratuláláshoz ily eredmény után még ráérünk.

— Együgyü lélek; kiről beszélsz tulajdonképen?

— Hát Juliska kisasszonyról.

— Már csakugyan azt kell gondolnom, hogy az eszed ment el. Azzal a verssel már rég tisztában vagyok, ő egy hét óta menyasszonyom. Én most Edithről beszéltem. Tegnap a kedves teremtsénel hivatalos látogatásomat tettem. Ő a legszívesebben és legelőzékenyebben fogadott, maga a báró is oly szeretetreméltólag viselte magát, hogy alapos reményem volt ügyemet a legjobb helyzetbe terelni. Senkinek még csak sejtelmé sincs az esetről, minthogy menyasszonyom iránt a leggyengédebb szeretettel viseltetem.

— Így tehát elvagy jegyezve! bolond tervedet csakugyan valósitád, habár én e perczig is ellenkezőkép gondolkoztam....

— Jól van, jó, tudom!

— Ti köznapi, együgyü emberek, nem tudjátok azt hogy egy higgadt jellemű fiatal ember célját minden körülmények között, török vagy szakad, elérni törekszik. Istennek hála! hogy hozzátok, kis hitűek, gyávák! nem hasonlítok!

— Jó, jó, hagyj fel most a leczkértetéssel mond inkább, hogyan történt mindez oly gyorsan? én nem értem az egész dolgot.

— Már hogy nálad ily gyorsan nem ment volna azt ugysis tudom, te mindenesetre előbb vagy félévig sóhajtoztál volna és kerülgeted volna őt mint a macska a forró kását. Én egészen más anyagból vagyok gyurva.

— Nos hát beszéld el, ne tégy kíváncsivá.

— Ugyan mi sok elbeszélni való van itt? Hát

egész egyszerűen a szeretetre méltó szerelmes szerepét játszva, a szívek közös vonzalmairól beszéltem, mit a kedves hölgy mindjárt megértett ugyannyira, hogy nem sok fáradságomba került őt elbájoslni. Ezek után kérdezém tőle: Drága hölgyem! akarsz-e enyém lenni? mire a kedves leány soká habozott az elhatározó igent kimondani. Ez itt eljegyzésem legegyszerűbb és legészszzerűbb története.

— Istenomre! Rudolf te már nagyon messze mégy a vakmerőséggel.

— Hogyan? Ellenkezőleg! Velem ő igen jó parthiét csinál. Az én lángeszem nélkül ő kétséget sem szenved, hogy vén leány maradt volna.

— Nem tudom a legrosszabb esetben is nem lett volna-e jobb neki, ha az maradt volna. Te oldalad mellett nem néz valami rózsás jövőnek elébe.

— Mi következtetni valód van ezekből? Az csak a dolog lényegéből következik, hogy nem fogom őt rossz bánás módban részesíteni. Különbö is, magunk közt mondva s minden előnyét egybefoglalva nem is volna ő annyira rút. Ha rettenetes órrát arcáról az ember elképzei, a többi bajjai egészen megnyerők. Kellemes lágy hangja van. Most már láthatod, a mikor mindennemű megnyerő és még elrejtett előnyeit is napfényre hozom, nem vagyok-e méltó példányképe a völégényeknek?

— Oh igen! Szegény teremtsé! égbekiáltó bűn, egy ily ártatlan leányt így áldozattal engedni romlott szeszélyeidnek. Adja az ég, hogy soha se legyen okod e boldogságotat megbánni.

közsegekben ismét felült veszedelmét és bajt okozó fejét a keleti marhavész.

Higgyük, hogy e hidra fejét, mielőtt jobban elharapódzanék, sikerülni fog elfojtani; hiszen kormányunk e tekintetben legjobb erejét derék Zlamálunkat küldte a helyszínre, ki már nem egyszer nézett szembe hazai gazdaságunknak e kegyetlen ellenségével. Jó lesz tehát, hogy gazdáinkat a bajra eleve figyelmeztessük, mert így megtévén mindent nem engedünk szabad vásárt a járványnak.

No de mi az a járvány? ragadó e? miféle háziállatainkat szokta meglepni? mik a járványnak előidéző okai? ezen kérdésekre akarok szíves olvasóimnak röviden s tölem kitelhetőleg felelni.

Ha valamely országban, környékben, vagy helységben egyes vagy valamennyi háziállataink közt egy és ugyanazon időben hasonló betegség tör ki és sokat áldozatul ragad, akkor azt mondjuk, hogy ez vagy ama járvány uralg. De soha se higgyük, hogy valamennyi járványnak lefolyása egyforma, korántsem — a járványok nagyon is eltérnek egymástól.

Egyes járványok csak a lovat vagy szarvasmarhát, juhot vagy sertést érik; egyes járványok a legerősebb, testesebb és vérmesebb, mások csak a gyengébb állatok lepik meg; egyes járványok a fején, mások a gyomor és belekben, a test fölületén, a szájjában, a körmökön, a lépben stb. fordulnak elő.

A járványok különféleségénél és különböző háziállatainknál más alakban és testrészekben történő fellépésénél fogva, magától világos leendő elöttünk: hogy valamint a bajt vagy járványt előidéző okok különbözők, úgy ezen okok legyőzésére, tehát a baj orvoslására szükséges gyógyszereknek is különbözőeknek kell lenniök. S hogy ama sokfélekép magasztalt s gazdember zsebje rovására tele torokkal s nagy betűkkel hirdett és minden bajt egyformán gyógyító szerek és babonák nem egybecél aljas zsebmetszésnél.

A járványok okai különbözők s ha mindjárt egyes okokat nehéz is eltávolítanunk, mégis gyakori esetben háziállatunknak hibás ápolásában és tartásában kell sok más járvány kitörését, elmérgülését és tovább terjedését keresnünk. Egyes járványok ragályosak, az az egy ily beteg állat képes ragályos mérget egy másik és több állatra átvinni, melynek azután ugyanily betegség lép fel, így például a keleti marhavész, a rosznemű juhhimlő, a száj és köröm fájás, a takony mind a ráragadás által terjed.

Egyes ily járványokról tehát, ha az átragadást meggátolhatjuk, háziállatainkat megmenthetjük és épen ilyen járvány a marhavész. Nos szíves olvasóm, ha mi most azt tudjuk, hogy mi ezen borzadalmas betegségtől marháinkat megmenthetjük, szorgos és szigorú kötelessége minden jóra való honpolgárnak, hogy törvény és hatóság erre vonatkozó parancsait nem csak maga megtartsa, hanem még az ez ellen vétkezőket is haladéktalan följelentse. Ha így teszünk, akkor a járványok soha se terjedhetnek el oly mértékben, mint ezt sajnos, de eddig tapasztaltuk.

Az ily forma járványokat ragály járványoknak (Contagium) nevezzük. Más járványok gerj (miasma) által támadnak.

Gerjnek olyan járványokat nevezünk, melyek az évszak, időjárás és a légkörnek szabályellenessége mellett részint a rosz, romlott takarmány és ivóvíz, egészségtelen istálló, kiszáradó mocsároknak kigőzölgése következtében háziállatainkra közvetlen vagy közvetve

károsan hatnak és ezeket megbetegítik. A nagy baj az ilyen járványnál az, hogy káros befolyása ellen illető állatainkat nem védhetjük, nem zárhatjuk el és a járvány tart addig, míg a fent említett káros befolyások el nem tűnnek. Ha az ily gerj által okozott járványok egy területen gyakrabban előfordulnak (p. o. árvíznek kitétt területeken vagy mély katlanvölgyekben) helyt álló vagy tájjárványnak nevezzük.

Egy szóval számosak ama járványok és bajok, melyek hasznos állatainkat, vagyunk nagy részét tönkre teszik, s ha mindenhez hozzá vesszük, hogy e bajoknak gyakori esetben magunk vagyunk okozói, kell, hogy ez okokat kifürkészve, a mennyire lehetőségünkben van, jövőre kikerüljünk, mert higgyék meg szíves olvasóim, hogy az okszerű táplálással és vigyázattal többet megmentünk, mint a világ minden patikaszerével. E—t.

Régészet.*)

A püspöki kertben folytatott ásások újabb leleteiből két római követ említhetünk fel, melyek közül egyik egy nagyobb körül belül egy öl magas, egy öl széles s fél láb vastag mészkő, melyen áldozati jelenet ábrázoltatik. több ülő s álló alakkal; a kö igen rongált 4 darabra levén törve s az idő által igen meg vaselve, részletesebben jelenleg még nem írhatunk róla. — A másik szintén kemény mészkőből körül-belül 2 láb hosszú, 1 láb széles s 1 láb vastag, feliratos római emlékkő a Krisztus utáni II ik századból; betűi györiek s valóban művésziül vésve.

Ezen kö felirata következő:

SEDATO AVO
SACRVM PVBLI
VS* AEL* CAESCEN
MAGISTER* COLL*
CENTONARIOR
VM* V* S* IM* FAVSTI
NO* ET* RVFINO
C O S

Ezen valóban szép metszetű betűkkel bíró kö egyik értékes leleteink közé tartozik.

Jelenleg az ásások a hársfák közt folynak, a felső kertben Mátyás kápolnájának fele ki van ásva, a másik fele az utcán kin levén, mihelyt az azon levő nagymennyiségű föld elhordatik azonnal fel lesz fedve.

Az ásások a püspöki épülethez esvén az alsó kertben, a templom hosszát tekintve miután már csak kisebb tér van felfedetlen — nem sokára befejezhetnek; ezen még eddig fel nem ástott részekben talán még a tudományra nézve is értékes régiségek kerülhetnek elő, mert ugyanezen hely körül még 1839-ben érintetlen érték tárgyakban gazdag sírok találtak. Mi legalább még remélünk.

A romok fentartására többféle véleményt hallottunk, saját nézetünket majd később nyilvánítjuk, mikor is bővebben szólunk a tárgyról. Szigetfüi.

Borászat.

Az aszaborok készítése.

Ez alkalommal egyenesen a tokaji aszaborok készítésének rövid leírásával foglalkozunk, mint mely egészen elüt a közönséges borok készítési módjától.

*) Mult számunkból maradt ki.

— Én semmit sem fogok megbánni! De mégis a propos mit is akarék mondani, — négy hét múlva lesz menyegzőm. Te lehetnél tanum, elfogadod? Kissé vonakodva a felettel, folytatva, talán csak nem fogsz ismét nehézségeket támasztani, te következtelen ember! Mintha tán másként történnék a dolog, ha te beleegyezel, avagy ellenkezel?

— Jól van elfogadom, bővebben majd annak idején értesítesz.

Miután beszélgetésünk tárgya kimerített elbucsuva eltávozott.

Tizennégy napra a történetek után, egy csinos kártyát kapok, a melyen vasárnapra, azaz május 24-re a menyegzőre meghívnak.

Gondolatokba merülve álltam meg, kezembe fogva a meghívást. Rudolf, ki csak azon egy indokból veszi nőül a leányt hogy frigyük által inkább közeledhessen a kedves testvér illetőleg sógornőhez. Ez aljas tett tudata egész lelkiismeretemet felizgatta keserű szemrehányásokat tettem magamnak, hogy oly könnyelműen adtam beleegyezésemet, becsület szavamat. Nem lett volna-e kötelességem a szerencsétlen leányt, vagy a bárót előre figyelmeztetni. Most már nem volt egyéb hátra, minthogy magam is önkénytelen tanuja legyek az eseményeknek és hallgatásom által a vétkezővel együtt vétkezsem.

Gondolatokba ide oda vetődve tanakodtam azon valjon miképp tudok e hinárból kiszabadulni, de haszontalan, minden ügyességem mellett sem tudtam megállapodásra jönni, feszült érdekeltséggel vártam

tehát a meghatározott napot, a melyen pontosan megjelenék.

Rudolf magát az egész ünnepély tartama alatt méltólag visel. Legnagyobb szeretet s gyengédséggel bánt arájával, melyet én soha sem tettem volna fel fölé. — Juliska egész szerényen viselte magát, a hófehér móll ruha, a sűrű fátyollal egész istenies kinézésben tünteté őt elő. Szépnek ugyan e költői momentumban sem lehetett őt mondani, de a csendes boldogság, mely barátságos arcán előtündökle, egész rokonszenvező módon hatottak meg.

(Folytatása következik.)

Fővárosi tollrajzok.

— Budapest, november elején —

(A műveltség első kelleke. — A kerepesi temető. — Új divat. — X. barátom csevegése. — A jogász segélyző-egylet új elnöke. — Saját palotájában portás. — A corsón.)

Bocsánat! Kopogtatás nélkül jövök... Sa tisztelt közönség meg ne ütközzék. hogy mindenek előtt ön magamat mutatom be, mert hisz ez a mai világban az első kellék; udvarias bemutatás!... Aladár a nevem elég ábrándos, talán épen bensőmet tükrözi vissza... Foglalkozásom... őh itt akarva nem akarva is zavarba kell jönnöm, azt kellene mondanom a keserves sirás... de miután jól tudom, hogy a t. publikum közt találkozik olyan is, ki viszhang lenne reá... kiméletből elhagyom a mai productiót... foglalkozásom tehát az s betű elhagyásával a sirás... Életkorom: nincs még

A tokaji aszu előállítására a hegyaljaiak nem teremzenek sokféle fajt, hanem általában olyanokat, melyek nemesen aszulódnak, töppednek: első ezek közt a furmunt, azután a gohér (bajor) és fehér szőlő; gyéribben fordulnak elő: a hárslevelű, muskatály és rózsaszőlő.

Az aszu készítésnél a következő eljárás alkalmaztatik:

Az aszu bor készítésénél mindenekelőtt bevárják a szőlő utó érését; bevárják, hogy a szőlőszemek lehetőleg megtöppedjenek, minék következtében a bogyókban létező cukor egy része már szinte megjegeződik. A töppet szőlőfürtöket már szedés alkalmával kiválogatják, de azután puttonyonként hosszú aszatra öntik ki s ott újra szemenként válogatják ki a teljesen épeket s egy hordóba hányják; ezen hordó alján lyuk furatik, melybe egy elvágott ludtollat dugnak csap helyett s ezen aztán egy aláhelyezett edénybe lecsurog saját sulya alatt kinyomódott azon drága nedv, mely esszencia név alatt ismeretes. Ezen önkényes lecsurgása a bájitalnak addig tart, míg a válogatás megtörténik, mire aztán hozzáfognak az aszu készítéséhez.

A kiválogatott szőlőt t. i. kádban annyira összezurmolják, hogy az egész tömeg barna tézta vagy pépalakot ölt s folytatják addig, míg az aszupép olajos fényt és színt nem mutat. Az ily előkészített aszupépre mustot vagy közönséges bort öntenek bizonyos mértékkel; ha pl. két puttonyos aszut akarnak, akkor a kádban lévő aszu minden két puttonyához egy gönczi hordó (180 magyar iteze) mustot vagy bort öntenek; ha 5 puttonyos aszubort akarnak, minden 5 puttony aszura számítanak egy gönczi hordó mustot vagy bort. Szóval a hány puttony aszura öntenek egy gönczi hordó mostot, annyi puttonyosnak nevezik az aszubort.

Az ily vegyített folyadékot aztán jól össze-vissza lapátolják, hogy a sűrű anyag teljesen feloldódjék, megvékonyodjék s beszűrésre alkalmassá váljék. Így hagyják a folyadékot 5—6, mások 8—12 óráig, sőt némelyek 24 óráig gyékényvel betakarva, egyszerűen felkavarva, állani, hogy a felöntött must vagy bor egy a cukoranyagot, mint a többi nemes alkatrészeket magába fölvegye, mit midőn elérnek gondolnak, a föleresztett pépet ritkább szövetű sálakokban kikapossák s a nemes nedűt hordókban szűrnek erjedés végett. — Az aszu folyadék leszűrése után fenmaradt törköly újra felöntetik, musttal összekevertetik s 5—6 órai állás és keverés után ez is kiszajtolatik; az így nyert bor fordítás nevet visel; azon bor pedig, mely az aszaborok lefejtése után fenmaradó seprűre öntött borból nyeretik más slánsnak nevezetik.

Szamorodni név alatt azon borok értetnek, melyek a töppedt s nem töppedt szőlők vegyületeiből nyeretnek, ezek legtűzebb és legnemesebb borainkat képviselik világszerte.

A nem aszott szőlőből szűrt bor pedig a Hegyalján, ordinarium, közönséges borknak nevezetik. A tükéletes erjedést mi az aszaboroknál is életföltételnek tartjuk s azért azoknak az erjedés előtti levegőztetését ajánljuk.

A kezelésre nézve pedig téves eljárásnak tartjuk azt, hogy sokan aszaborainkat a seprűn tartják mindaddig, míg vevőjük nem érkezik, mi azt tartjuk, hogy az erjedés után ezek is lehozandók s a seprű, melyet a hegyaljaiak oly drágának tartanak, másképp is értékesíthető.

P. M.

túl a harminczon; épen azon időpont, midőn a férfiak hódíthatnak, ha ugyan értenek hozzá... Külalakom: de már ezt a szerénység nem engedi, hogy leírjam, gondoljon bár ki-ki egy-egy medusa-főt és sphynx-alakot, vagy adonisi termetet, nekem egészen mindegy!

Keresztül surranván e nehézségeken térjünk a dologra! Nagy a gyász Budapesten! Itt is halottak napja van. A kerepesi temető csaknem milliárd lámpafénytel sugárzik;... az egyetemi ifjuság — szokás szerint — Batthyányi, az elhunyt harcosok és Forinyák Gyula sirját látogatja meg... Mi szép ha a megemlékezés, mely koszorút fűz a drága halottak síremlékére, egy-egy néma, de mégis sokat mondó könynyel áldozik a rokon kebeleik porladó hamvainak!...

Ez a Budapest, mint valaha Czuczor Gergely falusi leánykája mondá, igazán „be szép! Szép ez fény pompájában, szép ez keserviben... Csak egy hibát talal a mélyen érzők szeme s ez a divat. Bocsánat hűlgyeim és arszlánaim legkevésbé sem szándokom a legújabb párisi divatot ostromozni, hanem igen is a legújabb ostobaságot, melyet e szó alatt „divat“ érteni merészlek... No de valljuk csak be, nem neveltség-e ha valaki érzelmeit föláldozza a divatnak? ha valaki eljön a sirhalmok országába és ott csupa divatból egy verset sir... oh pedig hány van itt a fővárosban, ki e tekintetben diplomatikussá lehetne!

Ily gondolatok közt barangoltam a sirkert hosszú utcáin föl-alá keresve a hon kintűb fainak hantjait, midőn X. barátom karon fog e szerény kérdéssel:

— Nem ismered Fejérvárot N. kisasszonyt?